רשומות

קובץ התקנות

י"ט בניסן תשי"ד | 442 | 22 באפריל 1954

	עמוד
תקנות ההתגוננות האזרחית (ציוד מפעלים וציוד עובדים ואימונם), תשי"ד—1954	666
צו מס הבולים (עינוגים) (הפחתת המס), תשי"ד—1954	668
תקנות גמל חיפה (סיראות וסבלות) (תיקון), תשי"ד—1954	669
צו גמל יפו תל־אביב (תעריף לשירותים מסויימים) (תיקון), תשי"ד—1954	669
תקנות הרופאים הוטרינריים (אבדן רשיונות), תשי"ד—1954	672
תקנות המשקלות והמידות (משקלות מטריים) (תיקון), תשי"ד—1954	673
תקנות המשקלות והמידות (מידות־קיבול) (תיקון), תשי"ד—1954	673
תקנות המשקלות והמידות (מכונות־שקילה) (תיקון), תשי"ד—1954	674
תקנות המשקלות והמידות (מידות־אורך) (תיקון), תשי"ד—1954	675
צו הפיקוח על המזונות (הגבלת החזקת פרי הדר), תשי"ד—1954	676

חוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951

תקנות בדבר ציוד מפעלים וציוד עובדים ואימונם

בתוקף סמכותי לפי סעיף 27 (ג) לחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951 [1], אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

"מעביד" — אדם המעביד במפעלו יותר מעשרה עובדים;

"מפעל" — בית מלאכה, בית חרושת, בית עסק, משרד, מוסד ציבורי וכל מקום עבודה או מקום עסק אחרים;

"עובד" — לרבות בן משפחה, אף אם אין בינו לבין קרובו המעסיקו יחס של עובד ומעביד והוא עובד במפעל באופן סדיר;

"מפקד הגא מחוזי" — לרבות אדם שהוסמך על ידו לפעול מטעמו;

"שנה" — שנת כספים;

"שירות מילואים" — שירות מילואים כאמור בסעיף 7 לחוק שירות בטחון, תש"ט—1949 [2].

מינוי מפקד

2. (א) כל מעביד ימנה מבין עובדי מפעלו מפקד לעניני התגוננות אזרחית במפעלו באישור מפקד הגא מחוזי (להלן — מפקד).

(ב) לא יתמנה למפקד אדם הנמנה עם יחידה בשירות מילואים, שאינה יחידת הגא.

איפוני מפקר

3. (א) מפקד הגא מחוזי רשאי לקרוא מפקד, שאינו נמנה עם יחידת הגא בשירות מילואים, לאימונים לצרכי התגוננות אזרחית, לתקופה שלא תעלה על ארבעה עשר יום לשנה. תקופת האימונים תהיה רצופה, אולם מפקד הגא מחוזי רשאי להורות, כי תקופת האימונים תחולק לשנים או ליותר משנים, אם הסכים לכך המפקד בכתב.

(ב) משרת מפקד את שירות המילואים שהוא חייב בו על פי חוק שירות בטחון, תש"ט—1949, בהגא, ייקרא לאימונים כאמור במסגרת שירות מילואים, והוראות תקנה 5 לא יחולו עליו.

איפוני עובר

4. (א) כל עובד מעובדי המפעל יאומן בעניני התגוננות אזרחית על ידי מפקד, או על ידי מדריך שייקבע לצורך זה מטעם מפקד הגא מחוזי.

(ב) האימונים שכל עובד חייב בהם לא יעלו על שתי שעות רצופות לחודש.

(ג) האימונים לפי תקנה זו יהיו בתחום המפעל או בשטח הסמוך לו.

(ד) העובדים יאומנו קבוצות קבוצות, כדי למנוע, ככל האפשר, הפסקה ברציפות תהליכי העבודה במפעל.

דין תקופת איפונים

5. דין תקופת האימונים לפי תקנות 3 ו-4 כדין תקופת עבודה במפעל, לכל דבר.

כובע מתכת

6. (א) כל מעביד חייב לצייד בכובע מתכת את עובדיו הנמנים עם אחת מיחידות הגא אלה שבמפעל: הצלה, כיבוי-אש, עזרה ראשונה, פקחות וקשר.

(ב) הצבת העובדים ליחידות כאמור תיעשה על ידי המפקד באישור מפקד הגא מחוזי.

(ג) כובע מתכת כאמור בתקנת משנה (א) יהיה מסוג הנהוג בהגא והמאושר על ידי ראש הגא.

---

[1] ס"ח 71, תשי"א, עמ' 78.

[2] ס"ח 25, תש"ט, עמ' 271; ס"ח 81, תשי"א, עמ' 243.

נקודות כיבוי־אש ועזרה ראשונה

7. (א) כל מעביד יתקין נקודת כיבוי־אש שתכלול את הציוד המפורט בתוספת א' ונקודת עזרה ראשונה בצורת תרמיל או ארגז שיכלול את הציוד המפורט בתוספת ב'.

(ב) בחצר המפעל תותקן נקודת כיבוי־אש ובכל קומה של בנין המפעל נקודת כיבוי־אש ונקודת עזרה ראשונה.

(ג) מפקד הגא מחוזי רשאי להורות, כי בקומה פלונית של בנין המפעל יותקנו שתי נקודות כיבוי־אש או יותר או שתי נקודות עזרה ראשונה או יותר, הכל לפי שטח הקומה, מספר החדרים שבה ולפי מידת הקשר שבין חדר לחדר.

(ד) נקודות כיבוי־אש ועזרה ראשונה יותקנו במקום הנראה לעין, שהגישה אליו נוחה.

(ה) המעביד חייב בדרך שיורה עליה המפקד לסמן ליד כל נקודת כיבוי־אש ונקודת עזרה ראשונה את המטרה שלה נועדה הנקודה.

צופר

8. כל מעביד יתקין במפעלו צופר או מכשיר אזעקה אחר, בהתאם להוראות מפקד הגא מחוזי.

השם

9. לתקנות אלה ייקרא „תקנות ההתגוננות האזרחית (ציוד מפעלים וציוד עובדים ואימונם), תשי"ד—1954".

תוספת א'

ציוד נקודת כיבוי־אש

(תקנה 7 (א))

סוג הציוד	מספר היחידות
משאבת יד לכיבוי עם מיכל, מאושרת על ידי ראש הגא	1
דלי מים מאושר על ידי ראש הגא	2
דלי עם חול	2
מחבט	1
וו הריסה	1
מכוש או גרזן	1
את	1
חבית מים	1

תוספת ב'

ציוד נקודת עזרה ראשונה

(תקנה 7 (א))

סוג הציוד ותיאורו	מספר היחידות
1. צ י ו ד ר ג י ל	
אגד — 2 מ' × 7.5 ס"מ	5
גזה דחוסה — 92 ס"מ × 5 ס"מ	4
גזה בווזלין — 75 ס"מ × 7.5 ס"מ	4
משולש סטרילי 0.95 מ' × 0.95 מ' × 1.30 מ'	10
סיכת בטחון 5 ס"מ (2")	10
צמר גפן דחוס במשקל 28 גר'	2
חבילה אישית קטנה	8

סוג הציוד ותיאורו	מספר היחידות
חבילה אישית גדולה	2
תחבושת ראש	2
מספריים רגילות 12 — 15 ס"מ	1
סד מעץ עם פחית חיבור	4
רחבו — 6.5 ס"מ ; עביו — 5 מ"מ ; ארכו עם פחית מחוברת	
אליו — 32 ס"מ ; אורך הפחית עצמה — 10,ס"מ ; מזה חלק	
חיצוני — 6.5 ס"מ.	
חוסם עורקים	2
2. צ י ו ד ר פ ו א י	
מורפיום 0.03 בסירטות	12
טבלאות A. P. C.	20
3. צ י ו ד מ ש ק י	
פנס כיס, 2.5 וולט	1
נורה חשמלית נוספת במלאי	1
סוללה נוספת במלאי	2
עפרון	1
פנקס	1
כרטיס פצוע	10.

כ"ו באדר ב' תשי"ד (31 במרס 1954)
(חמ(2)הא/8)

פ נ ח ס ל ב ו ן
שר הבטחון

פקודת מס הבולים

צו בדבר הפחתת המס על עינוגים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 74 (5) (ג) לפקודת מס הבולים [1], אני מצווה לאמור :

הפחתת מס שעשועים (עינוגים)

1. על אף האמור בצו מס הבולים (עינוגים) (הפחתת המס), תשי"ג—1953 [2], יהיה המס על כרטיסי כניסה לשעשועים (עינוגים) שהוצאו להצגות קולנוע הנערכות בתחום אחד מהאזורים העירוניים, ביום ג' באייר תשי"ד (6 במאי 1954) בין השעה 10.00 לפני הצהרים עד השעה 3.00 אחרי הצהרים בשיעור של פרוטה אחת.

השם

2. לצו זה ייקרא „צו מס הבולים (עינוגים) (הפחתת המס), תשי"ד—1954".

ב' בניסן תשי"ד (5 באפריל 1954)
(חמ(1)מ/ב/1—12)

ל ו י א ש כ ו ל
שר האוצר

---

[1] חוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ג, עמ' 1302 ; ס"ח 21, תש"ט, עמ' 171.
[2] ק"ת 330, תשי"נ, עמ' 560.

פקודת הנמלים

תקנות נמל חיפה בדבר אגרות פרי הדר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 לפקודת הנמלים [1], והסעיפים 14 (א) ו־2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [2], אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 16

1. בתקנה 16 לתקנות נמל חיפה (סיראות וסבלות), 1946 [3], בפסקה (ו), במקום נקודה ופסיק שבסופה יבוא פסיק ואחריו יווסף „פרי־הדר";.

השם

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות נמל חיפה (סיראות וסבלות) (תיקון), תשי"ד—1954".

י' בניסן תשי"ד (13 באפריל 1954)
(חמ(15) נ/ח/14)

יוסף ספיר
שר התחבורה

[1] חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146.
[2] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
[3] ע"ר 1946, תוס' 2 מס' 1506, עמ' 835.

פקודת הנמלים

צו נמלי יפו תל־אביב בדבר אגרות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 לפקודת הנמלים [1], והסעיפים 14 (א) ו־2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [2], אני מצווה לאמור:

תיקון סעיף 6

1. בסעיף 6 לצו נמל יפו (תעריף לשירותים מסויימים), 1946 [3] (להלן — הצו המקורי) —
(1) במקום „500" יבוא „600";
(2) במקום „300" יבוא „360".

תיקון התוספת הראשונה חלק א'

2. בתוספת הראשונה לצו המקורי בחלק א' —
(1) במקום סעיף 1 יבוא סעיף זה:

	סיראות ל"י
„1. (א) סחורות בשקים שמשקלן בשק אינו עולה על 100 ק"ג — לכל טון —	1.620
(ב) ברזל, צינורות, עצים, חישוקים, פחים ורעפים — לכל טון —	2.340
(ג) סחורות ביחידה, בחבילה או בצרור שמשקל כל אחד מהם הוא —	
(1) מ־500 עד 2000 ק"ג — לכל טון —	2.760
(2) למעלה מ־2000 ק"ג — לכל טון —	4.080

[1] חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146.
[2] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
[3] ע"ר 1946, תוס' 2 מס' 1506, עמ' 846; ק"ת 46, תש"י, עמ' 96; ק"ת 224, תשי"ב, עמ' 266; ק"ת 275, תשי"ב, עמ' 1006; ק"ת 357, תשי"ג, עמ' 977; ק"ת 367, תשי"ג, עמ' 1139.

	סיראות ל"י
(ה) מטען כללי, לרבות ארגזי קרונות (ליפטים), חפצי בית וכל מטעני סחורות שלגביהם לא נקבעה אגרה בחלק זה — לכל טון —	2.100
(ה) עצים רכים — לכל מטר מעוקב	2.100
(ו) כלי רכב במצב שאפשר להניעם בגלגליהם — לכל כלי רכב —	
(1) עד 2000 ק"ג	21.000
(2) למעלה מ־2000 ק"ג עד 4000 ק"ג	31.560
(3) למעלה מ־4000 ק"ג	38.040

הערה: "טון" בסעיף זה — טון משקל של 1000 ק"ג או טון נפח של 40 רגל מעוקב לפי הערך הגבוה יותר."

(2) במקום סעיף 2 יבוא סעיף זה:

	סבלות	
	מסירה ישירה (טיפול במישרים) ל"י	מסירה רגילה (טיפול בעקיפין) ל"י
	לכל טון מטרי	
„2. (א) (1) סחורות ארוזות בשקים בלבד שאינם שקי נייר	2.220	3.780
(2) סחורות בחביות או בגלילים פרט לגלילי נייר	2.220	4.320
(3) עץ לבן, עץ אורן וכיוצא באלה ארוז בצרורות או בלתי ארוז	3.120	7.200
(4) עץ בוק ארוז בצרורות או בלתי ארוז	4.800	9.600
(5) בולי עץ, אדני עץ או עמודי עץ ארוז בצרורות או בלתי ארוז	1.800	3.600
(6) עצי אריזה לפרי הדר ארוז בצרורות או בלתי ארוז	2.400	3.600
(7) ברזל או מתכות לרבות צינורות ברזל שאינו ברזל יציקה ארוז בצרורות או בלתי ארוז	1.920	3.840
(8) מלט ארוז	2.400	3.600
(9) סחורות בתפזורת	1.500	3.120
(10) מוצרים ושימורים של פירות וירקות באריזה אחידה המיועדים ליצוא	2.520	5.640

	סבלות	
	מסירה ישירה (טיפול במישרים) ל"י	מסירה רגילה (טיפול בעקיפין) ל"י
	לכל טון מטרי	
(11) בשר קפוא	3.600	—
(12) סחורות, שלא פורטו במקום אחר בסעיף זה	3.600	5.580
(13) חמרי נפץ או חמרים המתלקחים בנקל	השיעורים שנקבעו לסחורות בפרטים 1, 2, 9 ו־12 הכל לפי מצב האריזה, בתוספת של 25%.	
	לכל ראש	
(14) סוסים, פרדות, גמלים, חמורים, סייחים, שוורים ופרות	1.200	—
(15) כבשים, עזים, עגלות וכלבים	0.720	—
(16) כלי רכב במצב שאפשר להניעם בגלגליהם — שמשקלם —	לכל כלי רכב	
(א) עד 2,000 ק"ג	5.040	10.080
(ב) למעלה מ־2,000 ק"ג	10.080	20.160
	לכל גופה	
(17) גופות מתים	6.960	6.960
	לכל טון מטרי	
(ב) העברת סחורות בתחומי שטח הנמל	—	0.470".

(3) בהערות —

(א) בסעיף (א) — פסקה (IV) — בטלה.

(ב) בסעיף (ב) —

(i) בפסקה (i), במקום „(1) עד (3) ו־(5) עד (11)" יבוא „(1) עד (11)";

(ii) אחרי פסקה (ii) תיווסף פסקה זו:

„(iii) בעד סבלות בימי מנוחה שנקבעו בפקודת ימי מנוחה, תש"ח—1948[1], או ביום העצמאות תשולם האגרה בשיעור שנקבע בסעיף 2 לחלק א', בתוספת של 100%."

4. לצו זה ייקרא „צו נמל יפו תל־אביב (תעריף לשירותים מסויימים) (תיקון), תשי"ד—1954". השם

י' בניסן תשי"ד (13 באפריל 1954)
(חמ(15) נ/חאי/3)

יוסף ספיר
שר התחבורה

[1] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 4, עמ' 12.

פקודת הרופאים הוטרינריים

תקנות בדבר חידוש רשיונות אבודים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 16 לפקודת הרופאים הוטרינריים [1], והסעיפים 14 (א) ו־2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [2], אני מתקין תקנות אלה:

אבדן רשיון

1. רופא וטרינרי שאבד רשיונו (להלן — בעל־רשיון), יודיע בכתב למנהל המחלקה לבעלי חיים במשרד החקלאות (להלן — המנהל) על נסיבות האבדן.

פרסום הודעה

2. נתקבלו הנסיבות האמורות על דעת המנהל —

(1) יפרסם הודעה ברשומות לפי טופס שבתוספת;

(2) יורה שבעל הרשיון יפרסם על חשבונו הוא בעתון יומי אחד לפחות היוצא לאור בשפה העברית, את ההודעה האמורה בפסקה (1) וימציא לו העתק הפרסום כאמור; אולם רשאי המנהל לוותר על הפרסום בעתון כאמור אם שוכנע כי הרשיון האבוד נשמד.

ביטול רשיון אבוד

3. עברו שלושה חדשים מיום פרסום ההודעה כאמור בתקנה 2 (1) ולא הוחזר הרשיון, יראוהו כמבוטל והמנהל יפרסם הודעה על כך ברשומות.

חידוש הרשיון

4. לאחר פרסום הודעת הביטול כאמור בתקנה 3 יינתן לבעל הרשיון לפי בקשתו רשיון חדש, אם הוא מילא אחרי ההוראה לפי תקנה 2 (2) ושילם אגרה בסך לירה אחת.

השם

5. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הרופאים הוטרינריים (אבדן רשיונות), תשי"ד—1954".

תוספת

(תקנה 2)

תקנות הרופאים הוטרינריים (אבדן רשיונות), תשי"ד—1954

הודעה בדבר אבדן רשיון

בהתאם לתקנה 2 לתקנות הרופאים הוטרינריים (אבדן רשיונות), תשי"ד—1954, נמסרת בזה הודעה שהרשיון מס' ..... מתאריך .....
שניתן לרופא הוטרינרי ..... מ־ ..... הודע על ידי בעליו שנאבד ממנו.

כל מי שהרשיון האמור בא לידו והוא איננו בעליו, חייב למסרו למנהל המחלקה לבעלי חיים במשרד החקלאות בירושלים.

אם תוך שלושה חדשים מיום פרסום הודעה זו ברשומות לא יימצא הרשיון על ידי בעליו או לא יימסר למנהל המחלקה לבעלי חיים במשרד החקלאות בירושלים, יראו אותו רשיון כמבוטל.

נתאשר.
כ"ה באדר ב' תשי"ד (30 במרס 1954)
(חמ(3)רו/2)

ד"ר שלמה פרוינד
מנהל המחלקה לבעלי חיים,
משרד החקלאות

פרץ נפתלי
שר החקלאות

---

[1] חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ח, עמ' 1502.
[2] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

קובץ התקנות 442, י"ט בניסן תשי"ד, 22.4.1954

פקודת המשקלות והמידות, 1947

תקנות בדבר אגרות לגבי משקלות מטריים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 14 לפקודת המשקלות והמידות, 1947 [1], אני מתקין תקנות ("כללים" — בלשון הפקודה) אלה:

החלפת תקנה 12

1. במקום תקנה 12 לתקנות המשקלות והמידות (משקלות מטריים), 1947 [2], תבוא תקנה זו:

"אגרות

12. בעד כל אחד מהשירותים המפורטים להלן תשולם אגרה בשיעור הנקוב לצד אותו שירות —

	פרוטה
(1) בעד המצאת תקן משנה בהתאם לסעיף 5 (5) לפקודה	1,000
(2) בעד אימות־דיוק וטביעה או בעד אימות־דיוק מחדש של כל משקל מטרי בהתאם לסעיף 7 (5) לפקודה	100
(3) בעד התאמת משקל מטרי על ידי מבקר	250".

השם

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות המשקלות והמידות (משקלות מטריים) (תיקון), תשי"ד—1954".

ג. ח. ביין
המפקח על המשקלות והמידות

נתאשר.

כ"ה באדר ב' תשי"ד (30 במרס 1954)

(חמ(16)שמ/2)

פרץ ברנשטיין
שר המסחר והתעשיה

[1] ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1563, עמ' 2.
[2] ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1563, עמ' 12; ק"ת 237, תשי"ב, עמ' 414.

פקודת המשקלות והמידות, 1947

תקנות בדבר אגרות לגבי מידות־קיבול

החלפת נספח ב'

בתוקף סמכותי לפי סעיף 14 לפקודת המשקלות והמידות, 1947 [1], אני מתקין תקנות ("כללים" — בלשון הפקודה) אלה:

1. במקום נספח ב' לתקנות המשקלות והמידות (מידות־קיבול), 1947 [2], יבוא נספח זה:

[1] ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1563, עמ' 2.
[2] ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1563, עמ' 18; ק"ת 237, תשי"ב, עמ' 412.

„נספח ב'

טור ראשון	טור שני		טור שלישי	טור רביעי
ערך נקוב	האגרות המשתלמות בעד המצאת תקן משנה של מידת־קיבול		האגרות המשתלמות בעד אימות־דיוק וטביעה או בעד אימות־דיוק מחדש	
בליטר (ועד בכלל)	פרוטה		מידות שלמות פרוטה	מידות שיש בהן חלוקות משנה פרוטה
עד 1	2,500		130	250
למעלה מ־1 עד 5	3,750		250	630
למעלה מ־5 עד 20	5,000		750	1,500
למעלה מ־20 עד 50	7,500		1,250	2,500
למעלה מ־50 — לכל 50 או חלק מהם — נוסף	3,000		750	1,500".

השם

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המשקלות והמידות (מידות־קיבול) (תיקון), תשי"ד — 1954".

נ' ח. ביין
נתאשר. המפקח על המשקלות והמידות
כ"ה באדר ב' תשי"ד (30 במרס 1954)
(חמ(16)שמ/2)

פרץ ברנשטיין
שר המסחר והתעשיה

פקודת המשקלות והמידות, 1947

תקנות בדבר אגרות לגבי מכונות־שקילה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 14 לפקודת המשקלות והמידות, 1947 [1], אני מתקין תקנות („כללים" — בלשון הפקודה) אלה:

תיקון תקנה 15

1. בתקנה 15 לתקנות המשקלות והמידות (מכונות־שקילה), 1947 [2] (להלן — תקנות מקוריות) —

(1) בתקנת משנה (א), במקום „פי שלושה" יבוא „פי שנים";

(2) בתקנת משנה (ב), במקום „פי שלושה" יבוא „פי שנים".

החלפת נספח ה'

2. במקום נספח ה' לתקנות המקוריות יבוא נספח זה:

[1] ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1563, עמ' 2.
[2] ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1563, עמ' 21; ק"ת 237, תשי"ב, עמ' 213.

„נספח ה'

טור ראשון	טור שני	טור שלישי
שיעורי הכושר	האגרות המשתלמות בעד העמדה למבחן של מכונת־שקילה	האגרות המשתלמות בעד אימות־דיוק וטביעה או בעד אימות־דיוק מחדש של מכונת־שקילה
בקילוגרם (ועד בכלל)	פרוטה	פרוטה
עד 50	2,500	1,000
למעלה מ־50 עד 500	5,000	2,500
למעלה מ־500 עד 1000	10,000	5,000
למעלה מ־1000 — לכל 1000 או חלק מהם — נוסף	4,000	2,000".

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המשקלות והמידות (מכונות־שקילה) (תיקון), תשי"ד — 1954". — השם

נתאשר.

כ"ה באדר ב' תשי"ד (30 במרס 1954)

(חפ(16)שמ/2)

נ. ח. ביין
המפקח על המשקלות והמידות

פרץ ברנשטיין
שר המסחר והתעשיה

פקודת המשקלות והמידות, 1947

תקנות בדבר אגרות לגבי מידות־אורך

בתוקף סמכותי לפי סעיף 14 לפקודת המשקלות והמידות, 1947 [1], אני מתקין תקנות („כללים" — בלשון הפקודה) אלה:

1. במקום תקנה 10 לתקנות המשקלות והמידות (מידות־אורך), 1947 [2] (להלן — תקנות מקוריות), תבוא תקנה זו: — החלפת תקנה 10

„אגרות

10. (א) בעד המצאת תקן משנה לצורך בחינתה של מידת־אורך לפי הערך הנקוב המפורט בטור הראשון שבנספח ב' תשולם, בהתאם לסעיף 5 (5) לפקודה, אגרה כנקוב בטור־השני לצדו של אותו ערך נקוב.

(ב) בעד אימות־דיוק וטביעה או בעד אימות־דיוק מחדש של מידת־אורך לפי הערך הנקוב המפורט בטור הראשון שבנספח ב' תשולם, בהתאם לסעיף 7 (5) לפקודה, אגרה כנקוב בטור השלישי, הרביעי או החמישי לצדו של אותו ערך נקוב, הכל לפי הענין".

2. במקום נספח ב' לתקנות המקוריות יבוא נספח זה: — החלפת נספח ב'

---

[1] ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1563, עמ' 2.
[2] ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1563, עמ' 16; ק"ת 237, תשי"ב, עמ' 411.

קובץ התקנות 442, י"ט בניסן תשי"ד, 22.4.1954

„נספח ב'

טור ראשון	טור שני		טור שלישי	טור רביעי	טור חמישי
ערך נקוב	האגרות המשתלמות בער המצאת תקן משנה של מידת־אורך		האגרות המשתלמות בער אימות־דיוק ומביעה או בער אימות־דיוק מחדש		
במטר (וער בכך)	פרוטה		מידות־קצה	מידות של חלוקות־משנה מצר אחד	מידות של חלוקות־משנה משני הצדדים
			פרוטה	פרוטה	פרוטה
עד 1	3,000		130	250	380
למעלה מ־1 עד 2	3,000		200	380	500
למעלה מ־2 — לכל 2					
או חלק מהם — נוסף	500		100	200	300".

השם

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המשקלות והמידות (מידות־אורך) (תיקון), תשי"ד — 1954".

נתאשר.

נ. ח. ביין

המפקח על המשקלות והמידות

כ"ה באדר ב' תשי"ד (30 במרס 1954)

(חמ(16)שמ/2)

פרץ ברנשטיין

שר המסחר והתעשיה

פקודת הפיקוח על המזונות, 1942

צו בדבר הגבלת החזקת פרי הדר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לפקודת הפיקוח על המזונות, 1942 [1], אני מצווה ומודיע לאמור:

הגדרות

1. בצו זה —

„המועצה", „פרדס" — כמשמעותם בתכנית לשיווק פרי הדר לעונת 1953/54 [2];

„פרי הדר" — פרי הדר מזני שמוטי, אפילים (ולנסיה) ואשכוליות, מיבול העונה 1953/54;

„פרי ליצוא" — פרי הדר הראוי ליצוא;

„תאריך לסיום היצוא" — התאריך לסיום עונת היצוא 1953/54 שהמועצה תודיע עליו במודעה שתפורסם בשלושה עתונים יומיים לפחות, לא יאוחר משבעה ימים לפני התאריך האמור.

הגבלת החזקה

2. לא יחזיק אדם, בין בפרדס ובין במקום אחר, בין כבעל, כמורשה, כמחסנאי או כמוביל ובין בצורה אחרת, בכמות העולה על 100 פירות שלמים —

(1) פרי ליצוא — מהתאריך לסיום היצוא ואילך;

(2) כל פרי הדר — מיום י"ב באייר תשי"ד (15 במאי 1954) ואילך,

אלא לפי היתר מאת המועצה, כללי או מיוחד, ובהתאם לתנאי ההיתר.

תוקף דינים אחרים

3. הוראות צו זה אינן באות לגרוע מכוחו של כל דין אחר.

השם

4. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על המזונות (הגבלת החזקת פרי הדר), תשי"ד—1954".

י"ב בניסן תשי"ד (15 באפריל 1954)

(חמ(16)מ/23)

א. ה ל ו י

המפקח על המזונות

[1] ע"ר 1942, תוס' 1 מס' 1178, עמ' 3.

[2] ק"ת 393, תשי"ד, עמ' 88.

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום
משרד המשפטים (חתימה מוסדית).